

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Laodiceea - Numărul treisprezece

Jeff Pippenger

2025-12-18

Nambari ya Kumi na Tatu

În prezent, abordăm simbolul profetic al anului 1863. Ne-am concentrat atenția asupra Cadesului biblic ca simbol al răzvrătirii vechiului Israel împotriva „odihnei”, răzvrătire care a adus moartea lor de-a lungul unei perioade ce a culminat la Cades, ilustrând astfel respingerea „vechilor cărări” ale lui Ieremia în 1863, când „cele șapte vremuri” din Levitic douăzeci și șase au fost respinse.

În urmărirea luminii asociate cu Cades și 1863, am identificat cele zece încercări care au ajuns până la Cades. Am identificat primele trei încercări ca fiind încercarea manei. Aceste trei etape pot fi reprezentate ca minuni sau încercări, iar odihna Sabatului, fiind prima dintre cele zece încercări, corespunde celei de-a zecea încercări, care este identificată atât de limpede de Pavel în Evrei drept „odihna”. Cele zece încercări posedă o odihnă alfa și o odihnă omega.

Não importa como um estudante da profecia deseje definir “o descanso” que os hebreus rejeitaram em Cades — pois, profeticamente, todo “descanso” (linha sobre linha) se refere a “este é o descanso, dai descanso ao cansado; e este é o refrigerio”, que é a chuva serôdia. Cades é um símbolo preeminente da rejeição da mensagem da chuva serôdia e também da experiência da chuva serôdia, pois o selamento que é realizado sobre os cento e quarenta e quatro mil em Cades é um firmar-se na verdade tanto “intelectual quanto espiritualmente”.

„Îndată ce poporul lui Dumnezeu este pecetluit pe frunțile sale — nu cu vreo pecete sau vreun semn care să poată fi văzut, ci printr-o statornicire în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, astfel încât să nu mai poată fi clătinat — îndată ce poporul lui Dumnezeu este pecetluit și pregătit pentru cernere, aceasta va veni. De fapt, ea a și început deja; judecățile lui Dumnezeu sunt acum asupra țării, ca să ne dea avertizare, pentru ca să știm ce vine.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 4, 1161.

A se așeza „în adevăr” „intelectual” reprezintă acceptarea metodologiei „linie peste linie” ca fiind singura și unica abordare sfințită în studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Această abordare îngustă a fost confirmată ca fiind cea corectă în august 1840, când „mulțimi au fost convinse de corectitudinea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și de asociații săi, iar mișcării advente i-a fost dat un impuls minunat”. „Impulsul minunat” reprezintă manifestarea puterii Duhului Sfânt, care a trimis solia primului înger în jurul lumii în 1840.

Cei care au participat la lucrarea ce reprezenta „impulsul minunat” au fost împuterniciți să facă tocmai acea lucrare prin puterea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt Și-a manifestat puterea numai printre aceia care acceptaseră metodologia sacră. Duhul Sfânt Și-a manifestat puterea numai înăuntrul acelor care acceptaseră metodologia sacră.

Stabilizarea intelectuală în adevăr este acceptarea metodologiei „rând peste rând”, iar „acceptarea” metodologiei „rând peste rând” este reprezentată pentru un laodicean ca deschiderea ușii inimii pentru intrarea Solului către Laodiceea în Persoana Duhului Sfânt. Acceptarea metodologiei sacre aduce puterea Duhului Sfânt în mintea celor care se stabilizează intelectual în adevăr. Acceptarea acelei metodologii produce o spiritualitate care este reprezentată ca unirea Divinității cu umanitatea. Aplicarea metodologiei biblice „rând peste rând”, atunci când este amestecată cu credința, este reprezentată ca stabilizare intelectuală în adevăr, iar adevărul (solia) care este produs prin metodologie nu poate fi separat de Isus, care este Cuvântul. A accepta solia Cuvântului Său înseamnă a primi Duhul Sfânt în mintea ta. Astfel, stabilizarea intelectuală în adevăr produce experiența spirituală care primește sigiliul aprobării lui Dumnezeu.

Kadesh a fost încercarea finală pentru Israelul antic. Cele două categorii de băutori de vin din cartea lui Ioel sunt separate și deosebite una de cealaltă pe temeiul respingerii sau acceptării soliei ploii târzii, pe care Ioel o identifică drept „vin nou”, în contrast cu vinul fermentat consumat de cealaltă categorie. „Vinul nou” al lui Ioel este „odihna” lui Pavel, din Evrei trei și patru. Este, de asemenea, ceea ce „bețivii lui Efraim” ai lui Isaia refuză să „audă” — „cărora le zicea: «Iată odihna, lăsați pe cel obosit să se odihnească; iată locul de odihnă!» Dar ei n-au vrut să asculte. Și astfel, cuvântul Domnului le-a fost «poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, rând peste rând, rând peste rând, puțin aici, puțin acolo», ca, mergând, să cadă pe spate și să fie zdrobiți, prinși în laț și capturați.”

Am identificat că răzvrătirea vițelului de aur al lui Aaron reprezintă „două” dintre cele zece încercări care se încheie la Cades. Împărțirea acelei încercări în două încercări este în acord cu perioada de testare a ploii târzii, care este reprezentată de „testul icoanei fiarei”, acesta fiind testul care hotărăște destinul poporului lui Dumnezeu. Apocalipsa treisprezece identifică „răzvrătirea”, căci numărul „treisprezece” reprezintă răzvrătirea.

රෝම පෝපතුමාගේ මුහුදු මාගයා සමඟ මම පරිච්ඡේදය ආරම්භ වලි.
දැනියලේ එය අතිදත්තමයාට විරුද්ධව මහත් වචන කථා කරන බලය ලෙස හඳුනා දෙන බැවින්, එය භූමිය මත ඇති විරුද්ධතාවයේ ශ්‍රී ලංකා සංකෝතය වේ. එම විරුද්ධතාවයට අනුව භූමි මාගයාගේ, එනම් එක්සත් ජනපදයේ, විරුද්ධතාවය පැමිණිලි කළේ; එවිට ඔවුන් තම විරුද්ධතාදායක ආදර්ශය අනුගමනය කිරීමට මුළු ලෝකයම බල කරති. මම පරිච්ඡේදයේ තුන්වන විරුද්ධතාවයට ඇති රටාව, මුහුදු මාගයා ලෙස නිරූපිත, වනිකානු සංකෝතය වන, එම තුන් විරුද්ධතාවයන්ගෙන් පළමුවැන්න තුළ සංයෝගන හැක. එකලෝකයේ එක්සත් ජනපදය ඩීර්ගන්වරයකු මෙන් කථා කරයි; එසේම මාගයාට දූෂයක්—වනිකානයේ දූෂයක්—සාදයි. දෝලෝකයේ පසුව එක්සත් ජනපදය ලෝකයම ද එයම කරන්නට බල කරයි. ආරෝගයේ විරුද්ධතාවය දූෂාර්ශ්විකය; එය එක්සත් ජනපදයේ විරුද්ධතාවයන්, පසුව වනිකානයේ ලෝක දූෂය බලාත්මක කරන විට මුළු ලෝකයම විරුද්ධතාවයන් නියෝජනය කරයි.

Răzvrătirea lui Aaron identifică ambele perioade, reprezentate ca idolatrie atunci când Moise nu era acolo, urmată de idolatrie atunci când Moise era acolo. Moise promise Legea și, prin urmare, reprezintă Legea lui Dumnezeu ca punct de demarcație în răzvrătire. Testul reprezentat de chipul

de aur al lui Aaron, al unui vițel-fiară, este testul din 1863.

Este testul legii duminicale, reprezentând o linie de demarcație între viață și moarte. Este linia de demarcație între Țara Făgăduită sau moartea în pustie, linia de demarcație între semnul fiarei sau sigiliul lui Dumnezeu, linia de demarcație între soarta lui Șebna, laodiceanul, sau a lui Eliachim, filadelfianul. Primele trei teste, reprezentate prin mană, simbolizează controversa privitoare la Sabat sau duminică, după cum o simbolizează și al zecelea test. Linia de demarcație din răzvrătirea vițelului de aur a lui Aaron, reprezentând atât al cincilea, cât și al șaselea test — este legea duminicală.

A patra probă este apa de la Massa, care înseamnă „încercare”, și Meriba, care înseamnă „stindardul lui Iehova”, și se află în Exodul 17:1–7, unde este identificată în mod direct drept „ispitirea Domnului”.

使以色列人的全會眾都遵照耶和華的吩咐,按著所行的路程,從汛的曠野往前行,在利非訂安營;那裡沒有水給百姓喝,所以,百姓就與摩西爭鬧,說:「給我們水喝,使我們可以飲用。」摩西對他們說:「你們為甚麼與我爭鬧? 為甚麼試探耶和華呢?」百姓在那裡渴要水喝,就向摩西發怨言,說:「你為甚麼將我們從埃及領上來,使我們和我們的兒女並牲畜都渴死呢?」

Y Moise a strigat către Domnul, zicând: „Ce să fac cu poporul acesta? Sunt aproape gata să măucidă cu pietre.”

I Pan zise lui Moise: „Treci înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; iar toiagul tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te. Iată, Eu voi sta înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei lovi stânca, și va ieși apă din ea, ca să bea poporul.” Și Moise a făcut așa înaintea ochilor bătrânilor lui Israel.

Și a pus locului numele Masa și Meriba, din pricina certei copiilor lui Israel și pentru că au ispitit pe Domnul, zicând: „Este Domnul în mijlocul nostru sau nu?” Exodul 17:1–7.

Încercarea reprezentată de „Masa” și semnul reprezentat de „Meriba” constituie o alfa profetică ce își întâlnește omega profetică atunci când Moise lovește aceeași Stâncă a doua oară. Aceasta înseamnă că a patra dintre cele zece provocări este reprezentată la Cades, căci al doilea Cades este locul unde Moise lovește Stânca în răzvrătire. Aceasta arată că Cades, ca simbol, include încercarea apei care produce un semn.

Testul apei care produce steagul este testul soliei ploii târzii. Anul 1863 era momentul în care steagul ar fi trebuit să fie înălțat, dar, vai; 1863 a fost doar primul Cades, iar al doilea Cades este la legea duminicală care va veni în curând. Masa și Meriba reprezintă testul final pentru cei o sută patruzeci și patru de mii chiar înainte ca ei să fie înălțați ca steag la legea duminicală. Nu autoritatea Romei, nici autoritatea iudeilor au rânduit moartea lui Hristos. Acea autoritate a fost hotărâtă în sfatul Cerului cu veacuri înainte de cruce. Moise și-a folosit toiagul, toiagul uns de Dumnezeu Însuși, pentru a lovi Stânca — dar o singură dată. Acea Stâncă, potrivit inspirației, este reprezentată de soliile din 1840 până în 1844, care sunt vechile adevăruri fundamentale ce reprezintă cărarea celor drepti. În testarea reprezentată prin Masa, apa care mântuiește este apa care

iese din Stânca vechilor cărări. Acea apă testează și produce două clase: una pentru semnul fiarei și cealaltă pentru sigiliul lui Dumnezeu, așa cum este reprezentat prin sigiliul lui Dumnezeu asupra celor înălțați ca steag, așa cum este reprezentat prin Meriba.

Templul a fost terminat înainte de al treilea decret al lui Artaxerxe, stabilind că templul millerit, pe care Hristos l-a ridicat în 46 de ani, din 1798 până în 1844, a fost terminat înaintea celui de-al treilea înger, reprezentat prin sosirea celui de-al treilea decret. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt sigilați chiar înainte de legea duminicală, când sunt apoi înălțați ca un steag, ca ofrandă a celor dintâi roade ale Cincizecimii, ca în zilele de odinioară. Massa și Meriba identifică proba apei reprezentată prin mesajul Strigătului de la Miezul Noptii în istoria primului și celui de-al treilea înger.

Lucrarea de unire a Divinității cu omenirea este, de asemenea, reprezentată ca unirea a două temple. Ea este, de asemenea, reprezentată ca o căsătorie în care un bărbat și o femeie, sau un templu feminin și un templu masculin, sunt uniți și devin un singur trup. Hristos a ridicat templul millerit cu scopul de a-i conduce în Templul Său ceresc, unde aveau să găsească „odihnă”, reprezentată în istoria anului 1844 prin Sabatul zilei a șaptea.

Atunci când această înțelegere a lui Massa și Meriba, ca a patra încercare, este aplicată între o încercare de deschidere care reprezintă de asemenea trei încercări și care este apoi urmată de legea duminicală a încercărilor a cincea și a șasea, poți atunci să vezi, dar numai dacă ești dispus să vezi, că întreita încercare a manei este prima încercare, urmată de o încercare care precede a treia încercare dublă a vițelului de aur al lui Aaron. Massa și Meriba sunt reprezentate împreună, căci numai în solia celui de-al doilea înger se află o „dublare” profetică. Primele trei încercări ale manei sunt solia primului înger. Încercarea lui Massa și Meriba este solia celui de-al doilea înger, iar răzvrătirea lui Aaron este solia celui de-al treilea înger.

A cincea încercare este încercarea vițelului de aur al lui Aaron, care începe cu o manifestare a idolatriei, atunci când răzvrătiții au crezut că răzvrătirea lor nerușinată era ascunsă de Dumnezeu.

Și, văzând poporul că Moise întârzia să se coboare de pe munte, poporul s-a adunat la Aaron și i-a zis: „Scoală-te, fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci, cât despre acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut cu el.” Și Aaron le-a zis: „Scoateți cerceii de aur care sunt în urechile soțiilor voastre, ale fiilor voștri și ale fiicelor voastre și aduceți-i la mine.” Și tot poporul și-a scos cerceii de aur care erau în urechile lor și i-a adus lui Aaron. El i-a primit din mâna lor și a modelat aurul cu o unealtă de gravat, după ce a făcut din el un vițel turnat. Și ei au zis: „Aceștia sunt dumnezeii tăi, Israele, care te-au scos din țara Egiptului.” Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui; apoi Aaron a făcut o vestire și a zis: „Mâine va fi o sărbătoare pentru Domnul.”

Și a doua zi s-au sculat dis-de-dimineată, au adus arderi-de-tot și au adus jertfe de mulțumire; apoi poporul a șezut să mănânce și să bea și s-a ridicat să joace. Exodul 32:1–6.

Al șaselea test este a doua parte a răzvrătirii vițelului de aur, când Moise se întoarce după primirea celor Zece Porunci. Moise întreabă: „Cine este de partea Domnului?”; majoritatea a rămas pasivă sau s-a aliniat cu idolatrii, manifestând aceeași răzvrătire în mod deschis în prezența mijlocitorului.

अफ्नो पाँचौं र छैटौं परीक्षाहरूले स्पष्ट रूपमा आइतबारको व्यवस्थालाई रूपकस्वरूप जनाउँछन् र त्यससँग मेल खान्छन्। कर्मेल पर्वतमा एलियाहले मोशाले जस्तै एउटा समान प्रश्न सोध्छन्। “आजकै दिन तमीहरूले कसको सेवा गर्ने हो, रोज” भन्ने वचनले आइतबारको व्यवस्थाको परीक्षातर्फ संकेत गर्दछ। पशुको मूर्तिको परीक्षाको प्रतीकवादले आइतबारको व्यवस्थातर्फ संकेत गर्दछ। हारूनको कथामा लेवीहरूको वभिजन र यारोबामका दुई सुनका बाछाहरूको कथामा बाह्र गोत्रहरूको वभिजनले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बुद्धमिन् र मूर्खहरूको वभिजनलाई चिन्हित गर्दछ। ससिटर ह्वाइटले साक्षी दिएको अनुसार लाओडसियावासीहरू मूर्ख कुँवारीहरू हुन्, र यसैले आइतबारको व्यवस्थामा कुँवारीहरूको वभिजन भनेको लाओडसियावासीहरू र फलिडेल्फियावासीहरूको वभिजन हो। पाँचौं र छैटौं परीक्षाहरू, जो एउटै द्विविधि परीक्षाका दुई अंश हुन्, आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छन्, जसको अर्थ तनीहरू 1863 र कादेशसँग पनि मेल खान्छन्।

Capitole treizeci și doi și treizeci și trei din Exodul se împlinesc în aceeași zi, la numai câteva ore distanță, iar acea zi este un tip al anului 1863 și al Cadesului. În capitolul treizeci și trei, Moise cere să vadă slava lui Dumnezeu. Prin urmare, îl vedem pe Moise, în a cincea și a șasea provocare, fiind transformat în cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceluiași Moise îl vedem, de asemenea, la Cades, lovind Stânca a doua oară, reprezentând astfel o clasă care este zdrobită de Stânca asupra căreia au refuzat să cadă. Acea Stâncă este un mesaj și, prin urmare, la Cades există două simboluri ale lui Moise: unul care manifestă slava lui Dumnezeu și celălalt care respinge Stânca.

„Neka oni koji stoje kao Božji stražari na zidinama Siona budu ljudi koji mogu vidjeti opasnosti prije naroda — ljudi koji mogu razlikovati istinu od zablude, pravедnost od nepravедnosti.“

„Upozorenje je došlo: ne smije se dopustiti da uđe išta što bi poremetilo temelj vjere na kojem gradimo još otkako je poruka došla 1842., 1843. i 1844. godine. Ja sam bila u toj poruci, i od tada stojim pred svijetom, vjerna svjetlu koje nam je Bog dao. Ne namjeravamo skloniti svoja stopala s platforme na koju su bila postavljena dok smo iz dana u dan tražili Gospoda usrdnom molitvom, tražeći svjetlo. Mislite li da bih se mogla odreći svjetla koje mi je Bog dao? Ono treba biti kao Stijena vjekova. Ono me vodi otkako mi je dano.” Review and Herald, 14. travnja 1903.

Umwe mu bimenyetso bya «Mose i Kadeshi» ni ugukubita Igitare inkoni, ikimenyetso cy'ubutware. Ubwa mbere bwari ubutware bw'Imana, naho ubwa kabiri bwari ubutware bw'umuntu. icyiciro gihagarariwe na Mose kuri Kadeshi ya kabiri cyerekanwa nk'abasinzi ba Efurayimu, bakoresha ubutware bwabo bwa tewolojiya (inkoni) kugira ngo barwanye ubutumwa bw'imvura y'itumba, ari bwo butumwa bw'inzira za kera bwo mu 1840 kugeza mu 1844.

„Toate soliile date între anii 1840–1844 trebuie să fie făcute puternice acum, căci sunt mulți oameni care și-au pierdut orientarea. Soliile trebuie să meargă la toate bisericile.“

Hristos a spus: „Ferice de ochii voștri, pentru că văd; și de urechile voastre, pentru că aud. Căci adevărat vă spun că mulți proroci și oameni drepti au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și nu le-au auzit” [Matei 13:16, 17]. Ferice de ochii care au văzut lucrurile care au fost văzute în 1843 și 1844.

„Mesajul a fost dat. Și nu trebuie să existe nicio întârziere în repetarea mesajului, căci semnele vremurilor se împlinesc; lucrarea de încheiere trebuie să fie făcută. O mare lucrare va fi făcută într-un timp scurt. Un mesaj va fi dat în curând, prin rânduiala lui Dumnezeu, care se va amplifica până va deveni un strigăt puternic. Atunci Daniel va sta în partea lui, pentru a-și da mărturia.” Manuscript Releases, volumul 21, 437.

Prima încercare a manei constă din trei încercări. Ultima dintre cele zece încercări este încercarea celui de-al treilea înger. Atât prima, cât și ultima reprezintă „odihna” ca simbol al încercării. Prima încercare este alcătuită din trei încercări, reprezentând primul înger care este urmat de al doilea înger, însă a patra încercare, unde sigilarea și înălțarea ca steag sunt reprezentate prin Massa și Meriba. Al treilea înger, reprezentat prin a cincea și a șasea încercare, este a treia încercare, care a urmat după a doua încercare a lui Massa și Meriba și după prima încercare a manei.

Provocarea de la Taberah, prezentată în Numeri 11:1–3, constituie a șaptea încercare. Versetele care introduc încercarea de foc a credinței, reprezentată prin „Taberah”, care înseamnă „un loc al arderii”, sunt precedate de versete care identifică înaintarea poporului lui Dumnezeu prin pustie. Nerăbdarea manifestată în capitolul zece este pusă în contrast cu cei o sută patruzeci și patru de mii care urmează pe Miel oriunde merge El. Aceștia sunt cei care au răbdarea sfinților, însă Israelul din vechime manifesta în capitolul zece o nerăbdare care conduce la încercarea lui de foc din capitolul unsprezece.

Și au plecat de la muntele Domnului cale de trei zile; și chivotul legământului Domnului mergea înaintea lor în calea celor trei zile, ca să le caute un loc de odihnă. Și norul Domnului era deasupra lor ziua, când ieșeau din tabără. Și s-a întâmplat că, atunci când pornea chivotul, Moise zicea: Scoală-Te, Doamne, și să fie risipiți vrăjmașii Tăi; și cei ce Te urăsc să fugă dinaintea Ta. Iar când se oprea, zicea: Întoarce-Te, Doamne, către miile nenumărate ale lui Israel. Numeri 10:33–36.

Următorul verset introduce răzvrătirea de la Taberah.

И когда народ начал роптать, это было негодно Господу; и Господь услышал это; и возгорелся гнев Его; и огонь Господень воспылал среди них и пожрал находившихся на краю стана. И возопил народ к Моисею; и когда Моисей помолился Господу, огонь угас. И нарѣк он имя месту тому: Тавера, потому что огонь Господень горел среди них. Числа 11:1–3.

Provocarea care a urmat manifestării focului a fost pofta după hrană de carne și constituie a opta încercare. Aceasta se află în Numeri 11:4–34. Cântirea din Tabera reprezintă o natură superioară coruptă, o lipsă de răbdare, iar răzvrătirea poftei după oățele cu carne ale Egiptului reprezintă natura inferioară. Focul reprezintă curățirea prin foc a Solului Legământului din Maleahi capitolul trei, căci, în sens profetic, Tabera înseamnă un loc de ardere, iar locul de ardere din Cuvântul profetic al lui Dumnezeu se află în Maleahi trei, unde focul produce o clasă nerăbdătoare destinată să fie curățită și o clasă răbdătoare care este curățită ca un prinos înălțat.

Cei reprezentați de Moise în încercarea dublă a naturii superioare și inferioare a Taberei sunt cei o sută patruzeci și patru de mii care s-au statornicit în adevăr atât intelectual, cât și spiritual.

Intelectul identifică natura superioară și, din punct de vedere spiritual, reprezintă unirea Dumnezeirii cu omenirea. Dumnezeirea poate fi unită cu omenirea numai atunci când natura inferioară este răstignită și moartă. A fi statornicit în adevăr din punct de vedere intelectual și spiritual reprezintă experiența pecetluirii. Focurile Taberei reprezintă separarea finală a grâului de neghină în lucrarea lui Hristos de ridicare a templului celor o sută patruzeci și patru de mii.

Al nouălea test este răzvrătirea Mariei și a lui Aaron, consemnată în Numeri 12. Provocarea nu era diferită de provocarea lui Core, Datan și Abiram sau de cea de la Minneapolis, din 1888. Problema nu era doar respingerea mesajului lui Dumnezeu, ci și respingerea alegerii făcute de Dumnezeu în ce privește conducerea.

Natlaelo ea baetapele ba hanang e seng molaetsa feela, empa le moromuoa, e etella teko ea leshome pele. Boetapele bo iponahatsa e le bakoenehi pejana ho molao oa Sontaha, oo e leng teko ea leshome. Molao oa Sontaha o tsamaisana le sefapano, 'me tseleng e eang sefapanong, e leng molao oa Sontaha, boetapele ba ile ba khetha Barabase, Kreste oa bohata, hobane "bar" ho bolela 'mora oa' 'me "abba" ho bolela 'ntate.' Ha bo atamela sefapanong (molao oa Sontaha) kapa Kadeshe, boetapele bo bonahatsa bokhelohi bo felletseng ka ho khetha Kreste oa maiketsetso, 'me hape bo bolela ka kotloloho ho ba boholong pusong hore ha bo na morena haese Kesare.

Al șaptelea, al optulea și al nouălea test identifică procesul sigilării, însă ilustrația este aceea a fecioarelor nechibzuite. Al zecelea dintre aceste teste a fost prima răzvrătire de la Cades, care prefigurează anul 1863. Din 1846, evreii au fost aduși la Sinai pentru a primi Legea. Cele două table ale Celor Zece Porunci sunt simbolul relației de legământ a lui Dumnezeu cu vechiul Israel literal, iar cele două table ale lui Habacuc sunt simbolul relației de legământ a Israelului spiritual modern. A doua tablă a fost prezentată în 1850 și, după cum Israelul din vechime a jurat să păzească Legea, până în 1856 a fost adusă o încercare finală, așa cum este prefigurată de iscoadele care au vizitat Țara Făgăduită. Opinia majoritară la care s-a ajuns de-a lungul celor șapte ani, din 1856 până în 1863, a fost că pustia laodiceană este locul în care doreau să moară.

Perioada 1844–1863 este prefigurată de perioada care începe cu botezul la Marea Roșie și se încheie cu un alt botez la râul Iordan, în același loc în care Isus avea să devină Hristosul, când mai târziu a fost botezat de Ioan. Botezul la Marea Roșie a identificat o relație de legământ cu Israelul antic. Acea relație a început printr-o căsătorie care a declanșat simultan un proces de încercare în zece pași. Ei au fost apoi aduși la Sinai și au făgăduit că vor păzi Legea Sa, dar n-au făcut-o, iar apoi au eșuat la a zecea și ultima probă, la prima răzvrătire de la Cades. După cei patruzeci de ani și a doua, mai marea răzvrătire de la Cades, au intrat în Țara Făgăduită prin botezul în râul Iordan.

Toate semnele de hotar ale botezului sunt legate împreună de legământ. Istoria omegăi și a celui de-al doilea Cades se aliniază cu istoria primului Cades alfa. Răzvrătirea omegă a lui Moise a fost cu mult mai mare decât răzvrătirea unei națiuni întregi în răzvrătirea alfa de la Cades. Omega este întotdeauna mai mare. Ambele răzvrătiri împreună reprezintă răzvrătirea celor învățați și neînvinși din Isaia, care refuză să intre în odihna soliei ploii târzii.

Trei botezuri (Marea Roșie, râul Iordan și râul Iordan), cel dintâi al lui Moise și cel din urmă al lui Hristos; astfel, Moise este alfa, iar Hristos omegă. Litera dintre prima și a douăzeci și doua litere

ale alfabetului ebraic, a treisprezecea literă, care, alipită și urmând după prima literă, iar aceasta fiind apoi alipită la ultima, a douăzeci și doua literă, formează cuvântul ebraic „adevăr”. Botezul din mijloc a fost râul Iordan și Cades. Primul botez la Marea Roșie a fost urmat de botezul la Iordan. Dar primul botez la Iordan a fost amânat timp de patruzeci de ani până la a doua vizită la Cades și botezul efectiv al Iordanului. Al treilea botez, reprezentând vremea cercetării pentru iudei, sosise atunci când Hristos Și-a început lucrarea de întărire a legământului pentru o săptămână, în împlinirea capitolului nouă din Daniel și a versetului douăzeci și șapte, și era ceasul judecății pentru Israelul din vechime.

Ботуши аввал дар баҳри Сурх паёми фариштаи аввал аст, ва ду ташриф ба Қодеш як «дуқабатшавӣ»-ро намояндагӣ мекунанд, зеро дар ташрифи аввал ба Қодеш ва дарёи Урдун саркашии қавми аҳди Худо тасвир мегардад, ва дар Қодеш дуюм саркашии роҳбарият ошкор мешавад. Қодеш ва он ду ташриф дуқабатшавии паёми фариштаи дуюмро намояндагӣ мекунанд, ки дар он ду табақа ошкор мегарданд, ва ҳар ду табақа ҳам бо шаҳрвандон ва ҳам бо роҳбарият намояндагӣ мешаванд. Таъмиди Масеҳ паёми фариштаи сеюм аст, вақте ки гандум ва мастак аз ҳам чудо мешаванд, чунон ки Исроили қадим аз арӯси масеҳӣ, ки Масеҳ дар соати довари Исроили қадим бо вай ақди никоҳ баст, чудо карда шуд.

Perioada 1844–1863 este Marea Roșie până la prima răzvrătire de la Cades. 1844 este traversarea Mării Roșii, 1846 este mana, simbol al testului Sabatului, pe care soții White l-au trecut în 1846, când s-au căsătorit. În 1849, Domnul Și-a întins mâna a doua oară ca să-Și adune poporul. El îl adunase în timpul soliei primului înger, când prima dintre tablele lui Habacuc a intrat în istorie, iar a doua tablă a fost destinată aceluiași scop.

Tabelul omega din 1850 avea menirea de a aduna și de a pune la probă, căci aceasta este ceea ce a făcut tabelul alpha din 1843. Primul înger a avut un tabel, iar al treilea înger a avut, de asemenea, un tabel, căci primul este alpha, iar al treilea este omega. „Cele două table” sunt semne de hotar ale primului și ale celui de-al treilea înger — nu ale celui de-al doilea. Perioada profetică a „tabelor” începe cu un tabel cu eroare și se încheie cu un tabel fără eroare. Istoria dintre cele două table este istoria celui de-al doilea înger, în care tabelul este pus deoparte până în 1850.

După ce anul 1843 s-a încheiat la 19 aprilie 1844, diagrama din 1843 a fost pusă deoparte, deoarece atunci prezisese în mod eronat anul 1843. De la 19 aprilie 1844 până în 1850 nu există nicio tablă a lui Habacuc. În istoria celui de-al doilea înger, nu a existat nicio diagramă și—Babilonul a căzut. Alfa este o tablă, omega este o tablă, iar mijlocul este căderea Babilonului; un simbol al răzvrătirii care este asociat cu perioada în care nu a existat nicio tablă. Perioada istorică a tabelelor lui Habacuc poartă semnătura adevărului.

1850 a fost prefigurat de Sinai și de darea Legii. Acel eveniment a fost comemorat prin Cincizecime, când au fost înălțate două pâini legănate. Procesul înălțării pâinilor legănate este reprezentat prin tipărirea și promovarea tablei în mai 1842, și prin istoria anului 1849, când a fost pregătită a doua hartă, și a anului 1850, când aceasta a fost disponibilă. Această perioadă este reprezentată în linia lui Hristos ca fiind cele cincizeci de zile de la învierea Sa până la Cincizecime,

o perioadă împărțită în patruzeci de zile urmate de zece.

În 1849, Hristos Își întindea mâna a doua oară, iar în 1850 a doua tablă a lui Habacuc era disponibilă, iar procesul de încercare care conducea spre Cades înainta. În 1856 a venit ultima dintre cele zece încercări ale Israelului din vechime, când o lumină nouă asupra revelației profetice fundamentale a lui Miller a fost publicată în periodicul mișcării. Timp de două mii cinci sute douăzeci de zile profetice, din 1856 până în 1863, iscoadele au intrat să cerceteze țara. În 1863 au ales un nou conducător care să-i ducă înapoi în Egipt.

Vom continua aceste adevăruri în articolul următor.

„Într-o viziune care mi-a fost dată la Bordoville, Vermont, la 10 decembrie 1871, mi s-a arătat că poziția soțului meu a fost una foarte dificilă. Asupra lui a apăsător o povară de grijă și de muncă. Frații săi din lucrare nu au avut de purtat aceste poveri și nu i-au apreciat ostenelele. Presiunea neconținută exercitată asupra lui l-a solicitat din punct de vedere mintal și fizic. Mi s-a arătat că relația lui cu poporul lui Dumnezeu era, în anumite privințe, asemănătoare cu aceea a lui Moise față de Israel. Au fost cârtitori împotriva lui Moise, când împrejurările erau potrivnice, și au fost cârtitori și împotriva lui.” Testimonies, volumul 3, 85.